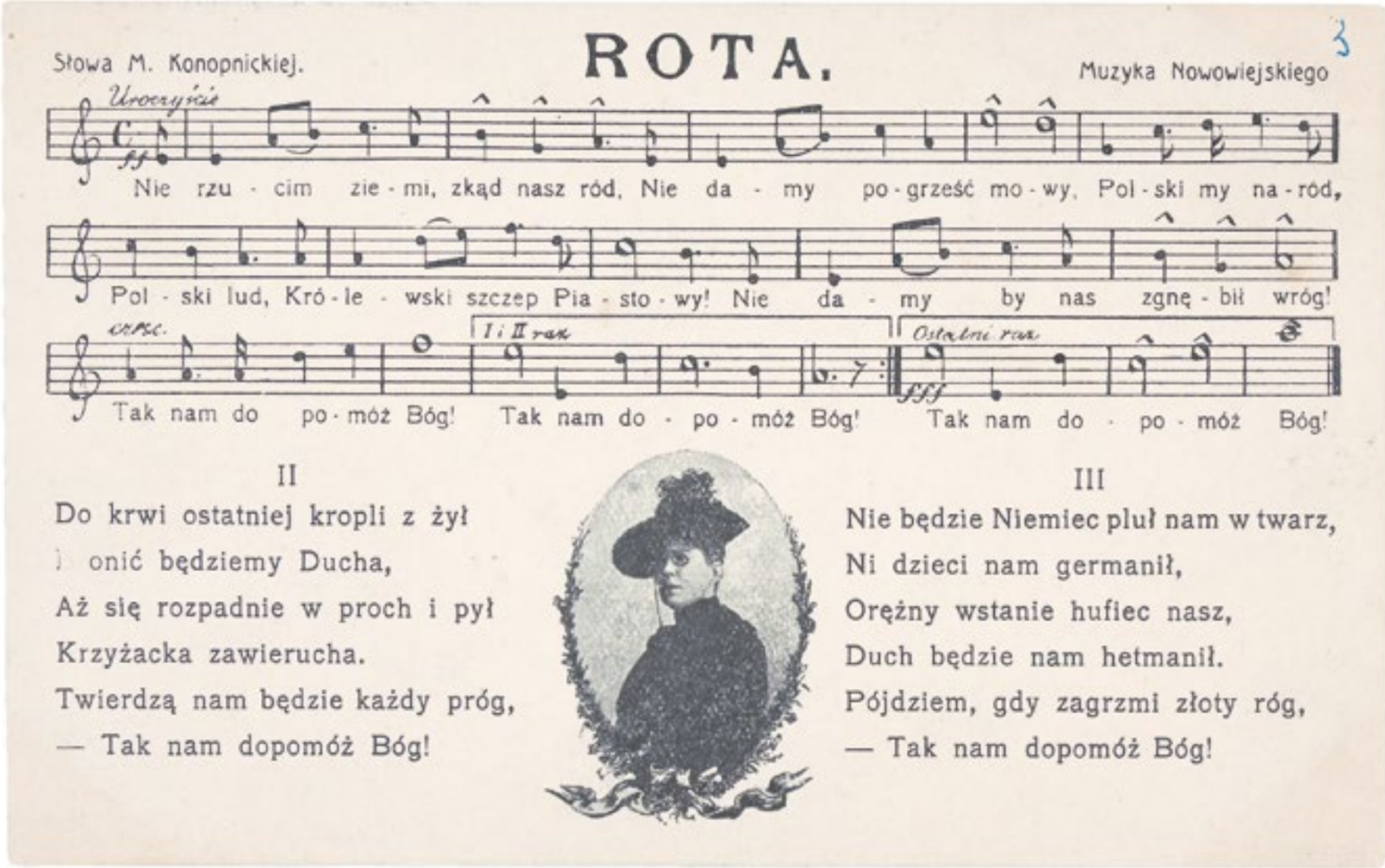

ROTA.

Słowa M. Konopnickiej.

Muzyka Nowowiejskiego

3

Uroczyście

Nie rzu - cim zie - mi, zkąd nasz ród, Nie da - my po - grześć mo - wy, Pol - ski my na - ród,

Pol - ski lud, Kró - le - wski szczep Pia - sto - wy! Nie da - my by nas zgnę - bił wróg!

cresc. I i II raz Ostatni raz

Tak nam do po - móż Bóg! Tak nam do - po - móż Bóg! Tak nam do - po - móż Bóg!

II

Do krwi ostatniej kropli z żył
) onić będziemy Ducha,
Aż się rozpadnie w proch i pył
Krzyżacka zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy próg,
— Tak nam dopomóż Bóg!

III

Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz,
Ni dzieci nam germanił,
Orężny wstanie hufiec nasz,
Duch będzie nam hetmanił.
Pójdziem, gdy zagrzmi złoty róg,
— Tak nam dopomóż Bóg!

MARIA KONOPNICKA † ROTA

„Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród" to jedna z fraz najlepiej znanych w polskiej historii. *Rota* to jeden z najbardziej znanych polskich utworów patriotycznych. Tekst Marii Konopnickiej powstał w 1908 roku, w reakcji na prześladowania Polaków w Wielkopolsce, stąd tak silny wydźwięk antyniemiecki. Wprawdzie po raz pierwszy ukazał się w „Głosie Wielkopolanek", jednym z poznańskich czasopism kobiecych, ale ze względu na cenzurę opublikowano go tylko w częściach i w ocenzurowanej postaci.

Do szybkiego powodzenia utworu przyczyniła się zarówno postać autorki, wówczas już cieszącej się dużym uznaniem, tematyka trafiająca w nastroje społeczne, dodatkowo wzmacniane przez presję germanizacyjną władz w Berlinie, oraz muzyka skomponowana przez Feliksa Nowowiejskiego. *Rota*, wykonana po raz pierwszy publicznie w 1910 roku podczas odsłonięcia Pomnika Grunwaldzkiego w Krakowie, bardzo szybko stała się popularną pieśnią patriotyczną, protestem przeciwko germanizacji. Pełniła funkcję hymnu narodowego.

Prezentowana pocztówka wydana została przed 1916 rokiem w należącym do zaboru rosyjskiego Wilnie.

Eksponat znajduje się w zbiorach Biblioteki Narodowej od roku 1978.